



Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 11. juni 2014

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love

(Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.)

Justitsministeriet

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1139 af 24. september 2013, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 1 i lov nr. 84 af 28. januar 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 551 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »syns- og skønsmænd« til: »skønsmænd«, og »syns- eller skønsmænd« til: »skønsmænd«.

2. I § 1 a, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
»5) sager efter § 51 f om afsked før tilkaldeperiodens udløb«,

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 6 og 7.

3. I § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., indsættes efter »en præsident og«: »mindst«.

4. I § 5 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. For at give mulighed for, at landsdommere kan overgå til ansættelse på deltid, jf. § 51 a, kan der udnævnes yderligere op til 4 landsdommere. Ved ledighed i en dommerstilling ved en landsret, hvor der er udnævnt en eller flere yderligere dommere efter 1. pkt., bestemmer Domstolsstyrelsen, om stillingen skal søges besat, og i givet fald ved hvilken landsret stillingen skal placeres.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

5. § 9, stk. 12, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
»For at give mulighed for, at dommere kan overgå til ansættelse på deltid, jf. § 51 a, kan der udnævnes yderligere op til 8 dommere. Der kan højst udnævnes yderligere 6 dom-

mere ved Københavns Byret, yderligere 5 dommere ved hver af de retter, der er nævnt i stk. 3-5, yderligere 4 dommere ved hver af de retter, der er nævnt i stk. 6-10, og yderligere 1 dommer ved retten på Bornholm.«

6. I § 14, stk. 1, indsættes efter »2 vicepræsidenter og«: »mindst«.

7. I § 14 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. For at give mulighed for, at dommere eller vicepræsidenter kan overgå til ansættelse på deltid, jf. § 51 a, kan der udnævnes yderligere 1 dommer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. § 20, stk. 2, 1. pkt., affattes således:
»I ankesager i landsretten kan retten bestemme, at retten under hovedforhandlingen skal tiltrædes af sagkyndige medlemmer.«

9. I § 31 b, 1. pkt., og § 41 c, stk. 1, ændres »og 878« til: », 878 og 930 a«.

10. I § 44, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:
»En pensioneret højesteretsdommer kan dog tilkaldes for at virke som dommer efter § 51 e.«

11. Efter § 44 d indsættes:

»§ 44 e. Landsrettens præsident kan meddele en byretsdommer midlertidig beskikkelse i op til 1 år som dommer ved en anden byret, som led i at to byretsdommere midlertidigt bytter stilling. Midlertidig beskikkelse efter 1. pkt. meddeles efter ansøgning fra de pågældende byretsdommere og efter indstilling fra vedkommende retspræsidenter.

Stk. 2. Landsretternes præsidenter kan meddele landsdommere midlertidig beskikkelse i op til 1 år som landsdommer ved den anden landsret, som led i at to landsdommere mid-

lertidigt bytter stilling. Midlertidig beskikkelse meddeles efter ansøgning fra de pågældende landsdommere.

Stk. 3. Den midlertidige beskikkelse tilbagekaldes af landsretspræsidenten.«

12. Efter § 51 indsættes:

»§ 51 a. En dommer, som er fyldt 65 år, kan efter aftale med vedkommende retspræsident overgå til deltidsansættelse, hvis retspræsidenten vurderer, at det vil være muligt og hensigtsmæssigt i forhold til tilrettelæggelsen af arbejdet ved det pågældende embede, jf. dog stk. 2. Arbejdstidens længde kan ikke nedsættes til under halv tid.

Stk. 2. Retspræsidenter og højesteretsdommere kan ikke overgå til deltidsansættelse.

§ 51 b. Domstolsstyrelsen kan efter anmodning fra en byretspræsident, som er fyldt 62 år, indstille til justitsministeren, at den pågældende udnævnes som yderligere dommer ved en af de byretter, der er nævnt i § 9, stk. 2-6. Det samme gælder for Tinglysningens retspræsident.

Stk. 2. Udnævnelse kan ikke ske ved den byret, hvor den pågældende har været byretspræsident, eller ved en byret, hvor der allerede er udnævnt en yderligere dommer efter stk. 1.

Stk. 3. Stillingen bortfalder, første gang en fast dommerstilling bliver ledig ved den pågældende byret.

§ 51 c. Domstolsstyrelsen kan efter anmodning fra en landsretspræsident, som er fyldt 62 år, indstille til justitsministeren, at den pågældende udnævnes som yderligere dommer ved landsretten eller ved den anden landsret.

Stk. 2. Stillingen bortfalder, første gang en fast dommerstilling bliver ledig ved den pågældende landsret.

§ 51 d. Domstolsstyrelsen kan efter anmodning fra Sø- og Handelsrettens præsident indstille til justitsministeren, at den pågældende, når denne er fyldt 62 år, udnævnes som yderligere dommer ved en af de to landsretter.

Stk. 2. Stillingen bortfalder, første gang en fast dommerstilling bliver ledig ved den pågældende landsret.

§ 51 e. En dommer, der er pensioneret på grund af alder eller svagelighed, kan af vedkommende retspræsident tilkaldes for at virke som dommer ved det pågældende embede i en nærmere bestemt periode. Kun under særlige omstændigheder kan tilkaldeperioden forlænges ud over dommerens fyldte 72. år.

Stk. 2. En dommer, som er tilkaldt efter stk. 1, kan afskediges før tilkaldeperiodens udløb på grund af uegnethed eller sygdom.

§ 51 f. Sager om afsked uden ansøgning før tilkaldeperiodens udløb af en pensioneret dommer, som er tilkaldt efter § 51 e, indbringes af Domstolsstyrelsen for Den Særlige Klageret. § 54 a finder i den forbindelse tilsvarende anvendelse.«

13. § 54, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

14. I § 54 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 51, 51 e og 51 f finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fuldmægtige.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

15. I § 55 indsættes efter »midlertidigt beskikkede dommere«: », dommere og fuldmægtige tilkaldt efter § 51 e«.

16. I § 58, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Formanden for Arbejdsretten kan beskikke ansatte ved retten til at foretage telefonforkyndelser.«

17. I § 60, stk. 1, nr. 4, ændres »syns- eller skønsmand« til: »skønsmand«.

18. Efter § 148 a indsættes:

»§ 148 b. Retten kan bestemme, at processkrifter skal forsynes med original underskrift, når den finder anledning hertil.«

19. I § 149, stk. 7, ændres »syns- og skønsmand« til: »skønsmand«, og to steder ændres »syns- og skønsmanden« til: »skønsmanden«.

20. I § 175, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Retten indkaldelse af vidner i civile sager skal ske hurtigst muligt efter berømmelsen af hovedforhandlingen, og parterne skal underrette deres egne vidner om tidspunktet for hovedforhandlingen, så snart den er berømmet.«

21. I § 175, stk. 2, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) kravene til vidnets forberedelse, jf. § 180, og«.

Nr. 6 bliver herefter nr. 7.

22. Kapitel 19 affattes således:

»Kapitel 19

Syn og skøn

§ 196. Parter i en borgerlig sag kan over for retten fremsætte begæring om optagelse af syn og skøn. En kopi af begæringen sendes samtidig til modparten.

Stk. 2. Af begæringen skal fremgå oplysninger om genstanden for syn og skøn og formålet med forretningen. Begæringen kan være vedlagt spørgsmål til skønsmanden.

Stk. 3. Retten træffer på baggrund af begæringen og en eventuel udtalelse fra modparten afgørelse om foretagelse af syn og skøn.

§ 197. Når retten har truffet afgørelse om foretagelse af syn og skøn i en borgerlig sag, skal den part, som har begæret syn og skøn, fremsende sine spørgsmål til skønsmanden til modparten og retten, hvis de ikke blev fremsendt sammen med begæringen om syn og skøn. Modparten skal herefter fremsende sine eventuelle spørgsmål til parten og retten. Der kan fremsendes supplerende spørgsmål, når den anden parts spørgsmål er modtaget. Retten fastsætter en frist for parternes fremsendelse af spørgsmål.

Stk. 2. Retten kan afvise spørgsmål, som ligger uden for skønsmandens faglige kompetence eller rettens afgørelse om foretagelse af syn og skøn, eller som skønnes at være uden

betydning for sagen, jf. § 341. Retten kan endvidere afvise spørgsmål, som på en utilbørlig måde forsøger at lede skønsmanden i en bestemt retning, eller som forudsætter, at skønsmanden tager stilling til spørgsmål, som det er op til retten at tage stilling til.

§ 198. Når retten i en borgerlig sag har modtaget spørgsmålene fra parterne, tager retten skridt til at udpege en eller flere skønsmænd.

Stk. 2. Vil foretagelsen af syn og skøn medføre tilintetgørelse eller forandring af dets genstand, skal en del af genstanden så vidt muligt holdes uden for undersøgelsen. Hvis dette ikke er muligt, bør der udpeges mindst to skønsmænd.

Stk. 3. Enhver af parterne kan komme med forslag til skønsmænd til retten, men retten er ikke bundet heraf. Retten skal inden udpegningen meddele parterne, hvilke personer der agtes udpeget, og give parterne adgang til at udtale sig om disse.

Stk. 4. Indsigelser, der ikke gøres gældende straks ved udpegningen, kan i borgerlige sager kun tages i betragtning, når parten oplyser, at parten uden egen skyld har været ude af stand til at fremsætte dem tidligere. Den part, der vil fremsætte sådanne indsigelser, skal fremsætte sine indsigelser inden 1 uge efter udpegningen.

§ 199. Kun personer, der er uberygtede, kan udpeges til skønsmænd.

Stk. 2. Personer, der ville være udelukkede fra at handle som dommere i sagen efter § 60, stk. 1, nr. 1 og 2, må ikke udpeges som skønsmænd, og de øvrige personer nævnt i § 60 må kun udpeges, når det ikke er muligt at finde andre lige så egnede skønsmænd.

§ 200. Retten kan bestemme, at en person, der har pligt til at vidne, også har pligt til at lade sig udpege som skønsmand.

§ 201. Inden udpegningen i en borgerlig sag sendes begæringen om syn og skøn samt spørgsmålene til den skønsmand, som påtænkes udpeget. Skønsmanden skal snarest meddele retten et overslag over de forventede omkostninger ved forretningens udførelse og ved skønsmandens møde i retten. Skønsmanden anmodes samtidig om at meddele, hvornår skønserklæringen forventes at foreligge.

Stk. 2. Parterne skal have lejlighed til at udtale sig om de indhentede overslag over vederlag og tidspunkt for skønserklæringen, inden retten udpeger skønsmanden.

Stk. 3. Retten kan afvise at udpege en skønsmand, som ikke kan svare inden rimelig tid.

§ 202. Spørgsmålene sendes i en borgerlig sag til skønsmanden til besvarelse, og retten fastsætter i den forbindelse en frist for, hvornår skønserklæringen skal foreligge.

Stk. 2. Hvis fristen ikke overholdes, kan retten tilbagekalde udpegningen af skønsmanden og udpege en ny skønsmand.

§ 203. Skønsmanden giver i borgerlige sager parterne underretning om sted og tidspunkt for skønforretningen.

Stk. 2. Klage over en skønsmands fremgangsmåde ved skønforretningen fremsættes over for den ret, der har udpe-

get skønsmanden. Retten kan pålægge skønsmanden at omgøre eller supplere forretningen.

§ 204. Skønsmanden besvarer i en borgerlig sag spørgsmålene ved en skriftlig erklæring til retten. Er erklæringen mangelfuld, kan retten pålægge skønsmanden at omgøre eller supplere den i en yderligere skriftlig erklæring.

Stk. 2. Afgives erklæring af to eller flere skønsmænd, skal hver enkelt mening fremgå af erklæringen, hvis der ikke er enighed, eller hvis skønsmændene repræsenterer forskellige fagområder.

Stk. 3. Domstolsstyrelsen fastsætter regler om, at der i forbindelse med syn og skøn skal anvendes særlige blanketter til spørgsmål og svar, og kan fastsætte regler om, at spørgsmål og svar skal fremsendes i et særligt format, herunder digitalt.

§ 205. Efter erklæringens afgivelse kan parterne i en borgerlig sag efter rettens bestemmelse stille supplerende spørgsmål til skønsmanden.

Stk. 2. Hvis en part ønsker at stille supplerende spørgsmål, skal disse fremsendes til retten og modparten inden en frist fastsat af retten. Retten træffer herefter afgørelse om, hvorvidt de supplerende spørgsmål skal besvares skriftligt af skønsmanden ved en supplerende skønserklæring eller mundtligt af skønsmanden i et retsmøde, jf. § 206.

§ 206. Skønsmænd kan i en borgerlig sag indkaldes til et retsmøde for at besvare spørgsmål i tilknytning til skønserklæringen.

Stk. 2. Er skønserklæringen afgivet af flere skønsmænd, som repræsenterer samme fagområde, møder som udgangspunkt en af skønsmændene i retten. Hvis der er meningsforskel, møder en skønsmand for hver af de meninger, hvori skønsmændene har delt sig. Skønsmændene udpeger selv den eller dem, der skal give møde. Hvis erklæringen er afgivet af flere skønsmænd, som repræsenterer hver deres fagområde, møder som udgangspunkt en skønsmand for hvert fagområde.

Stk. 3. Afhøring af skønsmænd sker efter reglerne om afhøring af vidner. Skønsmændene kan dog som udgangspunkt overhøre hinandens og andre vidners afhøring, og retten kan give skønsmændene lov til at rådføre sig med hinanden, inden de svarer.

§ 207. Reglerne om vidner anvendes på skønsmænd med de lempelser, der følger af forholdets natur, hvis ikke reglerne i dette kapitel er til hinder herfor.

§ 208. Retten fastsætter i en borgerlig sag vederlaget til skønsmanden for forretningens udførelse og møde i retten samt godtgørelse for afholdte udlæg. Forinden afgørelsen indhentes parternes bemærkninger. Retten træffer samtidig afgørelse om den foreløbige fordeling af vederlaget mellem parterne.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af vederlaget kan det indgå, om skønsmanden har overskredet den frist, som retten, jf. § 202, stk. 1, har fastsat for erklæringens afgivelse.

Stk. 3. Den part, som begærer syn og skøn, og partens rettergangsfuldægtig hæfter for omkostningerne hertil. Mod-

parten og dennes rettergangsfuldmægtig hæfter dog også for den del af omkostningerne, der kan henføres til besvarelsen af modpartens spørgsmål. Den part, som har ønsket skønsmanden indkaldt til hovedforhandlingen, hæfter for omkostningerne hertil. Retten kan bestemme, at parterne skal stille sikkerhed for omkostningerne ved syn og skøn.

§ 209. At syn og skøn har fundet sted, udelukker ikke fornyet syn og skøn over samme genstand ved de samme eller, når retten finder det hensigtsmæssigt, andre skønsmænd.

§ 210. I straffesager kan retten efter begæring fra tiltalte eller anklagemyndigheden bestemme, at der skal foretages syn og skøn.

Stk. 2. § 197, § 198, stk. 1-3, §§ 199-204, § 207, § 208, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, og § 209 finder med de ændringer, der følger af forholdets natur, anvendelse i straffesager.

Stk. 3. Efter skønserklæringens afgivelse kan tiltalte og anklagemyndigheden stille supplerende spørgsmål til skønsmanden inden en frist fastsat af retten.

Stk. 4. Skønsmanden kan indkaldes til hovedforhandlingen i straffesagen for at gennemgå skønserklæringen og besvare spørgsmål i tilknytning hertil. § 206, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

23. I § 218 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* I byretsdomme i borgerlige sager, der har været undergivet kollegial behandling, kan sagsfremstillingen forkortes, hvis retten finder det forsvarligt. Det skal i givet fald fremgå af dommen, at dommen ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

24. I § 218 b ændres »§ 218 a, stk. 2 og 3,« til: »§ 218 a, stk. 2 og 4,«.

25. I § 219, *stk. 6*, indsættes efter 1. pkt.:

»Udskriften kan sendes digitalt til parterne.«

26. § 219 a, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Er tiltalte ikke fængslet, kan dommen dog afsiges uden afholdelse af retsmøde, hvis afsigelsen ikke finder sted samme dag, som sagen er optaget til dom, eller hvis sagen er behandlet efter § 930 a. Dommen kan endvidere afsiges uden afholdelse af retsmøde, hvis sagen er behandlet efter § 896 a.«

27. I § 221, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Øvrige fejl og forglemmelser kan berigtiges, hvis parterne ikke udtaler sig herimod.«

28. Efter § 245 indsættes:

»§ 245 a. Hvis det samlede antal sager, der er til behandling ved en byret, og sagsbehandlingstiderne ved byretten taler for det, kan den byret, der efter reglerne i dette kapitel er rette værneting, henvise sagen til behandling ved en tilstødende byret efter aftale med vedkommende retspræsident, hvis en afgørelse ved denne ret kan forventes væsent-

lig hurtigere. Før retten træffer afgørelse om henvisning, skal parterne have adgang til at udtale sig om spørgsmålet.«

29. § 253, *stk. 4*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* De i stk. 3 nævnte afgørelser kan først indbringes for højere ret i forbindelse med den endelige afgørelse i sagen, medmindre afgørelsen kan fuldbyrdes eller Procesbevillingsnævnet har tilladt, at afgørelsen indbringes særskilt. Sådant tilladelse kan gives, hvis der foreligger særlige grunde. Hvis tilladelse skal gives til at indbringe en afgørelse for Højesteret som 3. instans, skal sagen desuden angå spørgsmål af principiel karakter, jf. § 371, stk. 1, og § 392, stk. 3. En tilladelse til at indbringe afgørelsen for Højesteret som 3. instans kan begrænses til en del af sagen, hvis særlige grunde taler for det.

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse efter stk. 4 skal indgives til Procesbevillingsnævnet inden udløbet af den almindelige frist for indbringelse af afgørelsen. § 371, stk. 2, 2. pkt., og § 392, stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Meddeles tilladelsen, skal sagen indbringes for den overordnede ret inden 4 uger.«

30. I § 259, *stk. 2*, ændres »på forsvarlig måde« til: »på hensigtsmæssig måde«.

31. I § 261, *stk. 2*, ændres », der er underskrevne af« til: »fra«.

32. I § 273 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Dommere eller fuldmægtige, som er udpeget til at fungere som retsmægler, jf. stk. 1, nr. 1, kan efter aftale mellem retspræsidenterne fungere som retsmægler ved andre embeder end deres eget.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

33. I § 297 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Retten kan henstille til parterne, at der indhentes en skriftlig erklæring fra et vidne, hvis forklaringen uden betænkeligheder vil kunne afgives skriftligt.«

34. I § 301, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »synsmændene« til: »skønsmændene«.

35. I § 311, *stk. 2*, ændres »syns- og skønsmanden« til: »skønsmanden«.

36. I § 312 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved kære af kendelser og beslutninger skal den tabende part i kæresagen erstatte modparten de udgifter, kæresagen har påført modparten, medmindre parterne har aftalt andet.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

37. I § 312, *stk. 3, 2. pkt.*, der bliver stk. 4, 2. pkt., ændres »Stk. 2« til: »Stk. 3«.

38. I § 318 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Parter kan pålægges at bære de omkostninger, som de har forårsaget ved handlemåde, der er i strid med § 336 a.«

39. I § 322 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved kære af kendelser og beslutninger træffer retten i forbindelse med afgørelse af kæremålet bestemmelse om sagsomkostninger, jf. § 312, *stk. 2.*«

40. Efter § 336 indsættes i *kapitel 32*:

»§ **336 a.** Parterne har pligt til at fremme sagen med fornøden hurtighed, til at undgå unødige sagsskridt og til at undersøge muligheden for en forligsmæssig løsning også forud for sagens anlæg.«

41. I § 343, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »afholdes«: »foreløbigt«.

42. § 343, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Retten træffer bestemmelse om betaling af omkostningerne ved bevisoptagelsen, medmindre parterne har aftalt andet.«

43. I § 348, *stk. 2, nr. 6*, indsættes efter »og 353«: », herunder forslag til temaer til drøftelse på det forberedende møde, jf. § 353«.

44. § 348, *stk. 5, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Domstolsstyrelsen fastsætter regler om, at der skal anvendes særlige blanketter som forside på en stævning. Domstolsstyrelsen fastsætter desuden regler om, at stævninger i øvrigt kan udfærdiges på særlige blanketter.«

45. I § 351, *stk. 2, nr. 6*, indsættes efter »og 353«: », herunder forslag til temaer til drøftelse på det forberedende møde, jf. § 353«.

46. § 351, *stk. 6, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Domstolsstyrelsen fastsætter regler om, at der skal anvendes særlige blanketter som forside på et svarskrift. Domstolsstyrelsen fastsætter desuden regler om, at svarskrifter i øvrigt kan udfærdiges på særlige blanketter.«

47. I § 353, *stk. 1, nr. 14*, ændres »til syns- og skønsmænd, jf. § 201, *stk. 1,*« til: »til skønsmænd, jf. § 197,«.

48. I § 353, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

»Hver af parterne skal dog give møde ved en person, der er bemyndiget til at træffe bestemmelse om spørgsmål af processuel karakter.«

49. I § 353, *stk. 3*, indsættes efter *1. pkt.*:

»Retten kan, når det er nødvendigt af hensyn til drøftelserne på det forberedende møde, pålægge parterne at meddele deres foreløbige stillingtagen til bestemte problemstillinger.«

50. I § 353, *stk. 3*, indsættes som *4. pkt.*:

»For vidner, som parterne ønsker ført, skal angives et tema for, hvad vidnet skal forklare om, og en begrundelse for, hvorfor vidnet ønskes ført.«

51. I § 353, *stk. 5*, indsættes efter *1. pkt.*:

»Parterne redegør desuden for, hvilke drøftelser der forud for udtagelse af stævning har været mellem parterne, herunder om muligheden for forlig. Retten kan pålægge parterne at redegøre for, hvilke initiativer der har været i sagen forud for det forberedende møde.«

52. Efter § 353 indsættes:

»§ **353 a.** Retten kan bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, hvis parterne samtykker heri, sagen findes tilstrækkeligt oplyst og også i øvrigt er egnet til straks at hovedforhandles, herunder at begge parter af retten skønnes at have tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser.«

53. § 357, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»Retten kan bestemme, at kopier af de udvekslede proceskrifter og af de dokumenter eller dele af dokumenter, der agtes påberåbt under sagen, skal samles i en ekstrakt.«

54. I § 368, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »10.000 kr.« til: »20.000 kr.«

55. Efter § 368 indsættes:

»§ **368 a.** Landsretten kan afvise at behandle en sag i 2. instans, hvis der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, og sagen ikke er af principiel karakter eller andre grunde ikke i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten. Landsretten kan dog ikke afvise en sag, som er indbragt efter tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Stk. 2. Hvis landsretten overvejer at afvise en ankesag efter *stk. 1*, underrettes parterne herom. Parterne kan herefter inden 2 uger efter at have modtaget meddelelsen give retten og den anden part underretning om deres bemærkninger, hvorefter retten træffer afgørelse.

Stk. 3. Retten træffer ved dom afgørelse om afvisning på det indkomne skriftlige grundlag. Hvor særlige grunde taler derfor, kan retten bestemme, at der skal foretages mundtlig forhandling. Retten kan tillade, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i den mundtlige forhandling ved anvendelse af telekommunikation, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.«

56. I § 369, *stk. 3*, indsættes som *2. pkt.*:

»Det samme gælder domme, hvorved landsretten afviser sagen efter § 368 a, *stk. 1*, jf. § 391, *stk. 4.*«

57. I § 371, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »8 uger« til: »4 uger«.

58. § 372, *stk. 1*, affattes således:

»Ankefristen er 4 uger. Fristen regnes fra dommens afsigelse.«

59. I § 372, *stk. 2, 7. pkt.*, ændres »§ 392, *stk. 2*« til: »§ 392, *stk. 3-5*«.

60. I § 389, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »10.000 kr.« til: »20.000 kr.«

61. I § 389, *stk. 2*, indsættes efter *1. pkt.*:

»Hvis det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, kan afgørelsen herom kun indbringes uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.«

62. I § 389 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Beslutning efter § 334, stk. 4, om salær, der er fastsat til højst 20.000 kr., kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

63. I § 389, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2«: »og 3«.

64. Efter § 389 indsættes:

»§ 389 a. Kendelser og andre beslutninger, der afsiges af byretten under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog meddele tilladelse til kære, hvis kendelsen eller beslutningen angår spørgsmål af væsentlig betydning for sagens forløb eller af afgørende betydning for parten og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af landsretten som 2. instans.

Stk. 2. Ansøgning om kæretilladelse efter stk. 1 skal indgives til Procesbevillingsnævnet, inden 2 uger efter at afgørelsen er truffet.«

65. I § 391, stk. 1, ændres »10.000 kr.« til: »20.000 kr.«

66. I § 391, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Hvis det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, kan bestemmelsen herom kun indbringes særskilt, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.«

67. I § 391, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 389, stk. 3,« til: »§ 389, stk. 4,«.

68. I § 391 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Domme, hvorved landsretten afviser sagen efter § 368 a, kan indbringes for Højesteret ved kære. Kære kan kun ske med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Sådan tilladelse kan gives, hvis særlige grunde taler derfor. Ansøgning om kæretilladelse skal indgives til nævnet, inden 2 uger efter at afgørelsen er truffet. Procesbevillingsnævnet kan dog undtagelsesvis give tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 6 måneder efter at afgørelsen er truffet.«

69. § 392 affattes således:

»§ 392. Kendelser og beslutninger, der afsiges af en landsret efter reglerne i § 253 i en sag, der behandles af retten som 1. instans, kan kæres til Højesteret, hvis afgørelsen kan fuldbyrdes eller Procesbevillingsnævnet har tilladt, at afgørelsen indbringes særskilt. Sådan tilladelse kan gives, hvis der foreligger særlige grunde, jf. § 253, stk. 4.

Stk. 2. En kendelse om afvisning, der afsiges af en landsret efter § 226, stk. 5, kan kæres til Højesteret uden forudgående tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Stk. 3. I andre tilfælde kan landsrettens kendelser og beslutninger kæres til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Sådan tilladelse kan gives, hvis kæren vedrører spørgsmål af principiel karakter. Hvis kendelsen eller beslutningen er afsagt efter reglerne i § 253, skal der desuden foreligge særlige grunde, jf. § 253, stk. 4.

Stk. 4. Ansøgning om kæretilladelse efter stk. 1 og 3 skal indgives til Procesbevillingsnævnet, inden 2 uger efter at afgørelsen er truffet. Procesbevillingsnævnet kan dog undtagelsesvis give tilladelse efter stk. 3, 1. og 2. pkt., hvis ansøgning indgives senere, men inden 6 måneder efter at afgørelsen er truffet.

Stk. 5. Hvis særlige grunde taler for det, kan en tilladelse efter stk. 3 til at kære til Højesteret som 3. instans begrænses til en del af sagen.«

70. § 392 a affattes således:

»§ 392 a. Kendelser og beslutninger, der afsiges af Sø- og Handelsretten efter reglerne i § 253, kan kæres til landsretten, hvis afgørelsen kan fuldbyrdes eller Procesbevillingsnævnet har tilladt, at afgørelsen indbringes særskilt. Sådan tilladelse kan gives, hvis der foreligger særlige grunde, jf. § 253, stk. 4. Kære sker til den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt efter reglerne i kapitel 22, hvis sagen ikke var blevet anlagt ved Sø- og Handelsretten.

Stk. 2. I andre tilfælde kan Sø- og Handelsrettens kendelser og beslutninger kæres til landsretten med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Sådan tilladelse kan gives, hvis kæren vedrører spørgsmål af principiel karakter. Kære sker til den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt efter reglerne i kapitel 22, hvis sagen ikke var blevet anlagt ved Sø- og Handelsretten.

Stk. 3. Ansøgning om kæretilladelse efter stk. 1 og 2 skal indgives til Procesbevillingsnævnet, inden 2 uger efter at afgørelsen er truffet. Procesbevillingsnævnet kan dog undtagelsesvis give tilladelse efter stk. 2, hvis ansøgning indgives senere, men inden 6 måneder efter at afgørelsen er truffet.«

71. I § 394, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis der er meddelt tilladelse efter § 392, stk. 3, jf. § 253, stk. 4, skal kære ske, inden 4 uger efter at tilladelsen er meddelt ansøgeren.«

72. I § 395 indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tilladelse til kære efter § 389 a.«

73. I § 406, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Retten kan dog beslutte, at der ikke skal udarbejdes en fortegnelse, hvis det findes forsvarligt at afholde hovedforhandling på det foreliggende grundlag.«

74. I § 454, stk. 1, 1. pkt., ændres »8 uger« til: »4 uger«.

75. I § 475 i, stk. 1, 1. pkt., ændres »8 uger« til: »4 uger«.

76. I § 477 f indsættes efter 1. pkt.:

»I sager, hvor betalingspåkravet overstiger 50.000 kr., kan retten beslutte, at sagsøger inden 14 dage fra modtagelsen af underretning om indsigelsen skal indlevere et supplerende processkrift, der skal opfylde kravene i § 348, stk. 2, nr. 4-6.«

77. I § 478, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 4 og 5, kan underskriften være tilføjlet digitalt.«

78. I § 488, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Ved udenretlige skriftlige forlig og gældsbreve, der er underskrevet digitalt, skal en skriftlig repræsentation af dokumentet indleveres til fogedretten.«

79. § 566, stk. 3, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Rekvirenten eller den sagkyndige skal endvidere bekendtgøre auktionen på internettet, således at bekendtgørelsen indeholder de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, og sker på eller kan findes ved hjælp af en almindeligt anvendt portal, der giver adgang til de steder på internettet, hvor ejendomme udbydes til salg, og eventuelt tillige i et andet medie, der også er egnet til at skabe købsinteresse. I helt særlige tilfælde kan bekendtgørelse dog ske på anden vis.«

80. § 567 affattes således:

»§ 567. Bortfalder eller udsættes auktionen, skal rekvirenten eller, hvis en sagkyndig er antaget, den sagkyndige så vidt muligt aflyse denne ved bekendtgørelse én gang i de samme medier, hvori den har været bekendtgjort. Endvidere skal rekvirenten give underretning til alle, der har fået særskilt indkaldelse til auktionen.«

81. I § 569, stk. 2, 1. pkt., ændres », placering, indrykningssteder og antal indrykninger« til: »og valg af bekendtgørelsesmedie«.

82. I § 584, stk. 2, 1. pkt., ændres »10.000 kr.« til: »20.000 kr.«

83. I § 584 a, stk. 1, ændres »10.000 kr.« til: »20.000 kr.«

84. I § 584 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder afgørelser, hvorved det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.«

85. I § 584 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Beslutning efter § 334, stk. 4, om salær, der er fastsat til højst 20.000 kr., kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

86. § 585, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Ansøgning om karettilladelse skal indgives til Procesbevillingsnævnet inden 4 uger efter afgørelsen.«

87. I § 586, stk. 2, ændres »§ 584 a, stk. 2 og 3« til: »§ 584 a, stk. 2-4«.

88. I § 586, stk. 4, 5. pkt., ændres »§ 392, stk. 2« til: »§ 392, stk. 3-5«.

89. I § 714, 2. pkt., ændres »§ 218 a, stk. 4,« til: »§ 218 a, stk. 5,«.

90. § 731, stk. 1, litra f, ophæves, og i stedet indsættes:

»f) når sagen ankes, og anken ikke straks afvises,

g) når der i anledning af kære eller begæring om genoptagelse skal finde mundtlig forhandling sted,«.

Litra g-i bliver herefter litra h-j.

91. I § 731, stk. 1, litra g, der bliver litra h, ændres »syns- eller skønsmands« til: »skønsmands«.

92. I § 734, stk. 1, ændres »syns- eller skønsmand« til: »skønsmand«.

93. I § 769, stk. 3, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Hvis retten har truffet afgørelse om, at ankesagen skal afgøres uden mundtlig hovedforhandling, kan retten ved udløb af en frist efter 2. pkt., jf. § 767, stk. 1, bestemme, at varetægtsfængslingen eller foranstaltningen skal fortsætte uden yderligere forlængelser, indtil der er afsagt dom i sagen. § 767, stk. 2, 2.-4. pkt., finder i så fald tilsvarende anvendelse.«

94. I § 871, stk. 3, ændres »syns- og skønsmandene« til: »skønsmandene«.

95. I § 907, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »forsvareren«: »i givet fald«.

96. I § 917, stk. 1, 3. pkt., ændres »926-930« til: »926-930 a«.

97. I § 918, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis sagen behandles efter § 930 a, indsendes ekstrakten til landsretten og forsvareren senest samtidig med anklagerens første procedureindlæg.«

98. Efter § 930 indsættes:

»§ 930 a. Retten kan med parternes samtykke bestemme, at ankesagen afgøres uden mundtlig hovedforhandling, når parterne nedlægger samstemmende påstande. Retten træffer i så fald bestemmelse om parternes udveksling af skriftlige procedureindlæg.«

99. I § 932, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »stk. 2 og 3«: », og § 904, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, hvis sagen er behandlet efter § 930 a«.

100. I § 936, stk. 1, ændres »924-930« til: »924-930 a«.

§ 2

I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 936 af 8. september 2006, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 181 af 28. februar 2007, § 4 i lov nr. 516 af 6. juni 2007 og § 2 i lov nr. 517 af 6. juni 2007 og senest ved § 2 i lov nr. 84 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 14 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Har der forud for sagens anlæg været afholdt syn og skøn uden anlæg af retssag, jf. retsplejelovens § 343, stk. 1, svares ny afgift, hvis parterne stiller supplerende spørgsmål til dette syn og skøn, senere end 3 måneder efter at besvarelsen af de stillede spørgsmål forelå.«

2. § 49, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Uden afgift udfærdiges endvidere:

- 1) Første udskrift til parterne af en retsafgørelse eller et retsforlig i en borgerlig retssag.
- 2) Første udskrift til parterne af en retsafgørelse eller et retsforlig vedrørende borgerlige krav i en offentlig straffesag.
- 3) Første udskrift til rekvirenten af en notarialforretning.
- 4) Første domsudskrift til beskikket advokat eller beskikket forsvarer.
- 5) Første domsudskrift til den forurettede efter retsplejelovens § 219 a.
- 6) Attest om, hvorvidt dommen i en ægteskabssag er anket.
- 7) Første udskrift eller attest til en rekvirent af en fogedforretning, når rekvirenten i henhold til retsplejelovens § 492, stk. 2, ikke har givet møde under forretningen.
- 8) Straffeattester.
- 9) Fotokopier af salgsoptilling udfærdiget til brug ved tvangsauktion over fast ejendom.
- 10) Første attest i dødsboer, der ikke behandles ved bobestyrer.
- 11) Første ekstratudskrift af en dom i et gruppesøgsmål til gruppe medlemmer, der er omfattet af gruppesøgsmålet.
- 12) Første kopi til den førstafdøde ægtefælles livsarvinger af den formueoversigt, som ægtefællen skal indlevere ved udlevering af et bo til uskiftet bo.«

§ 3

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 84 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. Retten kan bestemme, at begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering skal forsynes med original underskrift, når den finder anledning hertil.«

2. I § 248, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Om kære af kendelser og beslutninger om sagsomkostninger gælder reglen i retsplejelovens § 389, stk. 2.«

3. I § 254 ændres »§ 392, stk. 3,« til: »§ 392, stk. 3-5,«.

§ 4

I lov om borteblevne, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 4. august 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 14, *stk. 2*, ændres to steder »8 uger« til: »4 uger«.

§ 5

I lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 435 af 15. maj 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 628 af 12. juni 2013 og § 4 i lov nr. 84 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 121, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »§ 392, stk. 3, 3.-5. pkt.,« til: »§ 392, stk. 4 og 5,«.

§ 6

I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 2. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, *stk. 2*, ændres »§ 36, stk. 2,« til: »§ 36, stk. 3,«.

2. I § 35, 1. *pkt.*, ændres »§ 36, stk. 2« til: »§ 36, stk. 3«.

3. I § 36 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En købekontrakt som nævnt i *stk. 1* kan være underskrevet digitalt.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

4. I § 42, *stk. 1*, ændres »§ 36, stk. 2,« til: »§ 36, stk. 3,«.

5. I § 45, *stk. 1*, indsættes efter 3. *pkt.*:

»Hvis dokumentet er underskrevet digitalt, skal en skriftlig repræsentation af dokumentet fremlægges under fogedforretningen.«

6. I § 45, *stk. 1, 4. pkt.*, der bliver 5. *pkt.*, indsættes efter »det originale dokument«: »eller den skriftlige repræsentation«.

7. I § 51, *stk. 1* og *stk. 3, 3. pkt.*, ændres »§ 36, stk. 2,« til: »§ 36, stk. 3,«.

§ 7

I lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsboer, som ændret senest ved § 84 i lov nr. 594 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Havde afdøde ikke hjemting her i landet, kan boet eller en del af dette behandles ved en dansk skifteret, hvis

- 1) afdøde havde dansk indfødsret eller anden særlig tilknytning til Danmark og efterlader sig aktiver, der ikke inddrages under en bobehandling i udlandet, eller
- 2) afdøde efterlader sig aktiver i Danmark, der ikke inddrages under en bobehandling i udlandet.

Stk. 3. Anmodning om behandling efter stk. 2 indgives til skifteretten på det sted, hvor boets faste ejendom er beliggende eller boets aktiver befinder sig. Hvis boet ikke har fast ejendom eller aktiver i Danmark, indgives anmodningen til skifteretten i den retskreds, hvor arvingerne har bopæl. I øvrige tilfælde indgives anmodningen til Københavns Byret.

Stk. 4. Anmodning efter stk. 3 skal vedlægges en samtykkeerklæring fra samtlige afdødes arvinger, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, der gør, at samtykke ikke kan indhentes.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

2. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »gæld«: »og der ikke er konkret risiko for, at boet under behandlingen bliver insolvent«.

3. I § 31, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilladelse kan, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, kun gives, hvis den del af boet, som henskydes, udgør en mindre væsentlig del af boet.«

4. I § 42 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Skifteretten udleverer samtidig oplysninger om afdøde fra Det Centrale Personregister (CPR) og oplysninger om den længstlevende ægtefælles skatteforhold til bobestyrer.«

5. I § 96 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Domstolsstyrelsen fastsætter regler om, at klage over bobestyrer skal udfærdiges på en særlig blanket.«

6. I § 105, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 2, stk. 3,« til: »§ 2, stk. 5,«.

§ 8

I lov om forsikringsaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 5. oktober 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 516 af 6. juni 2007 og senest ved § 3 i lov nr. 1244 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 102, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves.

§ 9

I lov nr. 293 af 24. april 1996 om visse civilretlige forhold m.v. ved pensionsopsparing i pengeinstitutter, som ændret ved § 2 i lov nr. 516 af 6. juni 2007 og § 9 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. § 2, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves.

§ 10

I lov nr. 181 af 28. februar 2007 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Gruppesøgsmål m.v.), som ændret ved § 1 i lov nr. 272 af 4. april 2011, foretages følgende ændring:

1. § 8, *stk. 3*, ophæves.

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

§ 11

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 20. marts 2014, foretages følgende ændring:

1. Efter § 170 indsættes:

»§ 171. Byrettens afgørelse kan ikke indbringes for landsretten. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden 4 uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 1 år efter afsigelsen.«

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 18, 31 og 79-81, og § 3, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 29, 54-66, 68-72, 74, 75 og 82-86, § 3, nr. 2, § 5 og § 11 finder alene anvendelse på afgørelser, der træffes af retten efter lovens ikrafttræden. For afgørelser truffet af retten før lovens ikrafttræden finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Lovens § 7, nr. 1, finder alene anvendelse på anmodninger indgivet efter lovens ikrafttræden. For anmodninger om henvisning indgivet før lovens ikrafttræden finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 13

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. §§ 3 og 7 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 4 og 5 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. § 6 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Folketinget, den 11. juni 2014

MOGENS LYKKETOFT

/ Karen J. Klint